

LENINA KAROGS

Izdevējs kopš 1990. gada
29. marta
Maksa 3 kap.

Preiļu rajona laikraksts

Nr. 27 (6031)
OTRDIEN
1990. gada 6. marta

Latvijas PSR tautas
deputātu kandidāti

Par neatkarīgu valsti un brīvu zemnieku

Līvānu 161. vēlēšanu apgabala republikas Augstākās Padomes vēlēšanām balotējas Latvijas Lauksaimnieku savienības Juridiskā centra vadītājs J. SALENIEKS. Lūdzām viņu atbildēt uz vairākiem jautājumiem, kas interesē lasītājus.

— Kāds ir jūsu mērķis attiecībā pret Latvijas nākotni?

— Lai novērstu nelīdzsvarotību par to, ka es it kā nodarbojoties ar Latvijas Tautas frontes šķelšanu, atklāti apliecinu, ka piekritu Tautas frontes pozīcijām. Tas nozīmē, ka atbalstu arī Tautas frontes nostāju attiecībā pret Latvijas valstiskumu. Ir pilnīgi nepieciešami, lai neatkarības princips būtu reāls. Bet tas nozīmē, ka nekavējoties jā-sagatavo jaunu ekonomisko likumu bloks: par budžetu, par banku sistēmu, par zemes reformu, par ipašumu. Tikai tadā gadījumā neatkarīga Latvijas valsts var būt reāla.

— Kādus jūs neatkarīgajā Latvijā redzat laukus un to laudis?

— Ir jādoma par lauku atdzimšanu. Šī ideja nevar kļūt par pašmērķi kādam politikim vai sabiedriskam darbiniekam, jo ir vajadzīga ne tikai lauciniekiem. No lauku nākotnes atkarīga tautas nākotne.

Samilzušas pretrunas starp bagātajiem kolhoziem un naba-gajiem, kas visu laiku bijuši pabērna lomā. Darbos jādoma par tiem, kuri vārda tiešā nozīmē dzīvo nabadzībā. Te es daļēji domāju arī Latgales pusē, jo visai uzkrītoša ir atšķirība starp lauku ainavu, kādu var vērot Rīgas pievārtē un šaipus Jēkabpīlī.

Vajadzīga zemes reforma. Tas nozīmē, ka zeme jāatdod tās īstenajiem saimniekiem. Kā var nesaprast, ka zemnieka ipašums ir pamats saimnieciskai attiektmei pret zemi? Protams, ipašu-

ma formām jābūt visdažādākajām. Tomēr, kur vien ir vēlēšanās un iespējas, jāveido zemnieku saimniecības.

Ceļā uz lauku atdzimšanu var izmantot tādas iespējas kā pakāpenisku kolhozu pārveidošanu par akciju sabiedrībām — izdalot katram kolhozniekam, ne tikai daļu viņa mantas kolhozā, bet arī aprēķinot pēckara gados nesamaksāto darbu. Protams, tā rīkoties būs spējīgs tikai stabilākās un bagātākās saimniecības.

Uzskatu, ka celtniecībai laukos jābūt no valsts budžeta līdzekļiem.

— Un lauku cilvēku sociālās problēmas?

— Pagājušā gada pensiju paaugstinājums nenodrošina nepieciešamos eksistences līdzekļus. Lūk, kārtējais neatliekami risināmais uzdevums. Vecie cilvēki knapi saveik galus kopā, jo kļūdami un kņūdami iet un kopj kādu buli, govi vai cuku. Ir neētiski to visu uzskatīt par blakus ienākumiem, jo tā ir tikai izdzīvošana.

— Kādas ir jūsu domas par šobrīd aktuālo Latvijas Neatkarīgās kompartijas jautājumu?

— Neatkarīgā valstī jebkurai politiskai partijai jābūt neatkarīgai. Visām politiskajām struktūrām jāatbilst valsts struktūrai. Taču tas nedrīkst izslēgt pilsoņa vēlēšanu iestāties kādā starptautiska mēroga organizācijā.

— Vēl daži personīgas dabas jautājumi. Kur esat dzimis?

— Esmu dzimis Latgalē, Madonas rajona Murmastienēs cie-

mā zemnieku ģimenē. Tas bija 1949. gada 1. janvārī.

— Jūsu tālākais gājums?

— Bērnavā pabeidzu astoņgadīgo skolu. Pēc arodskolas sāku strādāt. Vidējo un augstāko izglītību leguvu neklātienē. Darba stāžs man ir divdesmit seši gadi, no kuriem divdesmit divi veltīti jurisprudencē. Patlaban strādāju Latvijas Lauksaimnieku savienībā par juridiskā centra vadītāju.

— Kāda ir jūsu ģimene?

— Ģimene esam seši cilvēki. Dzīvesbiedrē Tamāra ir juriste, vecākais dēls un meita — studenti, jaunākais dēls un meita vēl mācās skolā.

Dzīvoju Rīgā, K. Valdemāra (agrāk — M. Gorkija) ielā 76, dzīvoklī 4. Izmantošu izdevību un ar laikraksta starpniecību atbildēšu tiem, kuri interesējas par mana uzvārda saistību ar Gorkija ielas 76. nama notikumiem. Tur man apmaiņai tika lēdalīts četristabu dzīvoklis numur 11. Kad es no šī dzīvokļa atteicos, mans iepriekšējais dzīvoklis Dzelzavas ielā 65/64 jau bija aizņemts. Vairāk kā pusgadu Rīgas pilsētas izpildkomiteja man vispār nepiedāvāja nekādus variantus un dzīvoju, kā saka, uz čemodāniem. Tad piekritu pāriet uz mazāku — trīsistabu dzīvokli Gorkija ieb tagad K. Valdemāra ielas 76. namā. Tādā apdzīvojamā platība manai ģimenei ir samazinājusies par vienu istabu.

— Paldies par stāstījumu!

Atbildes uz jautājumiem pie-rakstīja L. KIRILLOVA
J. ZANDES foto

Ja mani ievēlētu...

- Andris Puzo, Aglonas
- internātskolas direktors,
- Latvijas PSR tautas de-
- putāta kandidāts 162. Pe-
- lēcu vēlēšanu apgabalā:

— Runas vienmēr ir bijušas garaš un solījumi jauki. Arī politiķi. Es saviem vēlētajiem solu, ka nebūšu nedz cementa, nedz šifera gādnieks — šo mantu un daudz kā cita Latvijā ir maz un valrot tās var uzņēmība. Lai tā rastos, vispirms jārada izvēle. To skatu zemes reformā, dekollektivizācijā, kooperatīvo un akciju sabiedrību izveidē.

Lai cik nabagi esam, bet, ja vairs tādi negribam palikt, krietnu naudiņu vajadzēs ieguldīt izglītības reformā, realizēšanai, jo latvietim kopš laiku laikiem bez meža, zemes un jūras bijusi vēl viena bagātība — prāts, tikai tā asināšana pedējos piecdesmit gados atstāta no-vārtā.

Par zemes un izglītības reformām, šķiet, deputāti prātos ilgi un daudz lasījums, turklāt, taču ir viens, manuprāt, katra godīga deputāta pienākums pret latviešu tautu — nepieļaut mūsu launekļu iesaukšanu okupācijas armijā.

(«Lauku Avīze»)

LSDSP Preiļu kopas paziņojums

Sākot ar 1990. gada 15. februāri, Preiļu rajonā legālu darbi-bu atsāks Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku partija.

Par galvenajiem principiem tiek pasludināti — taisnība, brīvība, solidaritāte jeb sadarbība. Sociāldemokrāti, pie kuru partijas šūpuļa ir stāvējis mūsu izcilais novadnieks Jānis Rainis, vērsas pret jebkuru totalitāru sistēmu, noliedz vardarbību cilvēku un valsts savstarpējās attiecībās, atbalsta ticības brīvību. Mūsu darbības augstākais kritērijs ir cilvēkmīlestība, kuru mēs ikdienā centsimies ieviest cilvēku attiecībās. Mēs sadarbosimies ar visiem progresīvajiem spēkiem un kustībām, lai panāktu:

1. Brīvas, suverēnas, neatkarīgas Latvijas Republikas atjaunošanu.

2. Taisnīguma principu ieviešanu visās jomās, vispirms — medicīnā, tirdzniecībā, sadalē, pakalpojumu sfērā, saimniekošanā

un apmaksā, plānošanā, izglītībā, sociālajā nodrošināšanā.

3. Karaspēka izvešanu no Latvijas Republikas.

4. Apkārtejas vides sakopšanu (sakoptībai jābūt gan sevi, gan ap sevi).

5. Nacionālās kultūras, tradīciju, valodas atdzimšanu un uzplaukumu.

6. Visu pilsoņu vienlīdzību likuma priekšā, katra pilsoņa vajadzību atzīšanu un ieviešanu.

7. Visu ipašuma veidu un formu līdztiesību.

Cilvēki, kuru uzskati sakrīt ar LSDSP principiem un kuri vēlas iesaistīties partijas darbībā, var, interesēties: Preiļos pa tālruni 23435 (vakaros) vai Līvānos pa tālruni 44456.

LSDSP Preiļu kopa

Simbolu atdzimšana

Valsts varas simbolika mainās ātri, mainoties valdībai. Tā, mūsu Latvija piedzīvojusi dažnedažādus karogus plivojam par tās zemi un tautu.

Beidzot esam saņēmuši brīdi, kad Augstākā Padome atjaunoja Latvijas Republikas ģerboni, sarkanbaltsarkano karogu, himnu «Dievs, svētī Latviju!». Beidzot valsts simboli Latvijā sakrīt ar tautas nacionālajiem simboliem.

Tāpat kā visā republikā, 27. februārī arī pie Līvānu pilsētas izpildkomitejas sāka plīvot sarkanbaltsarkanais karogs.

ATĒLĀ: mītiņa dalībniekus uzrunā Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomes priekšsēdētāja vietnieks A. Jelisejevs.

L. VIKSNAS foto

Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomē

Cienīsim viens otru

Ta nu ir — no 1200 veidu tautas patēriņa precēm, ko ražo mūsu valstī, 1150 ir deficīts. Kamēr iemācīsimies dzīvot un strādāt pa jaunam, veikalos plauktos nekļūs bagātāki. Tautas patēriņa preču deficītu vēl vairāk vajadzētu aizmirst, kas ir nupat, — cilvēki pērk visu, kas ir veikalā. Ja, deficītu preču pietrūkst arī turpmāk. Tāpēc rūpīgi jāpārdo-

mā, kā tas godīgi iztirgot rajona iedzīvotājiem. Pēdēja laika pārtraukta izbraukuma tirdzniecība saimniecību, uzņēmumu darba kolektīvos. Vispirms tāpēc, ka deficītu preču ir ļoti maz. Arī tāpēc, ka iepriekšējos gados praktiski visas importa rūpniecības preces tika pārdotas laukos. Tas izraisīja pamatotu Preiļu pilsētas iedzīvotāju protestu. Galu galā pilsēta paslaik iedzīvotāju skaits ir tuvu 10 tūkstošiem. Bet visiem cilvēkiem, neatkarīgi no tā, kur viņi strādā, — pilsēta vai laukos, ir vienādas tiesības iegādāties mūsu ze-

mē ražotās un importētās preces. Paslaik preces Preiļu universālveikalā parādās biežāk. Bet to pārdošana rada pamatotas bažas un neapmierinātību. Iemesls — iedzīvotāju nekultūralā, dažreiz pat huligāniskā rīcība. Lai gan rindā stāvētājas ir sievietes, tās nekautrējas viena otru «uzrunāt» ar sālītām frāzēm, noniecināt, izsmiegt. Preiļos cilvēki nav iemācījušies un nav radināti stāvēt rindā, kā tas ir citur. Un rezultātā — tas, kurš rindā stāv godīgi, vajadzīgo mantu nevar nopirkt, jo nespēj izturēt «spēka un daļvalodas

konkursu», kāds allaž rodas. Uzskatu, ka šādu drūzmu būtu mazāk, ja Preiļu universālveikala darbinieki strādātu veiklāk. Ātrāk pārbaudītu preci un to tūdaļ izliktu pārdošanai, nevis dienu, divas vai trīs dienas pārbaudītu cilvēku nervus...

Cienījamie Preiļu pilsētas iedzīvotāji un tirdzniecības darbinieki! Pilsētas deputāti ļoti ieinteresēti grib atrisināt problēmas, kas rodas veikalos deficīta preču tirdzniecības laikā. Partijas rūpniecības un tirdzniecības pastāvīgā komisija ierosināja jau martā pilsētas padomes sesi-

ja izskatīt tirdzniecības darba problēmas Preiļos. Līdz šim savus ierosinājumus un priekšlikumus sūtīet pilsētas izpildkomitejai. Tikai viens lūgums — nesūtīet anonīmas vēstules. Mūsu pilsētas problēmas risināsim atklāti un visi kopā. Jo gan jums, gan mums ir savi spriedumi un priekšlikumi par pilsētneku apgādi ar rūpniecības un pārtikas precēm. Izteiksim savu attieksmi arī par Preiļu grāmatu nama «Latgale» darbu.

B. GURGANE,

pilsētas padomes deputāte

Ekoloģiskā krīze — arī Preiļos

Rajona Tautas deputātu padomes sesija jau sākas risināt jautājumus par Līvānu rūpniecības zonas (stikla fabrikas) izvietojumu ārpus pilsētas. Tani pat laikā Preiļos pilnā sparā rit līnu fabrikas celtniecība pilsētā. Laikam tālab, lai pēc pāris gadiem rajona deputātiem, kā saka, būtu darbs un maize: lemt par šī uzņēmuma pārcelšanu ārpus Preiļu pilsētas... Nē, tā nav ne mana, ne mūsu pilsētas deputātu ironiska piebilde, bet gan rūgtā patiesība, jo Preiļos līdz šim nekas nav darīts ekoloģiskā stā-

vokļa uzlabošanā vai vismaz noturēšana esošajā līmenī.

Pilsētas padomes ekoloģijas un dabas aizsardzības komisija lestājas par to, lai visdrīzākajā laikā tiktu iztirīti Preiļu parka dīķi. Ne tikai Preiļu pilsētas iedzīvotāju labajai, bet arī tās jadara steidzīgi un kvalitatīvi. Pie smirdošas un laikam jau arī slimību baciļiem pārpilnas ūdenskrātuves ir uzcelts jaunais bērnu dārzs «Auseklītis». Pilsētas deputāti lestājas par to, lai nekavējoties tiktu uzsākti projektēšanas darbi Preiļupītes vecās gultnes atjaunošanai gar bērnu dārzu un Preiļu pili uz Simana dīķi. Projektā vajadzētu obligāti iekļaut ūdenskrātuvi (vietā, kur Preiļupe sadalās divās daļās), lai varētu papildināt ūdens daudzumu parka dīķos vasaras mēnešos. Ūdenskrātuvi varētu izmantot pilsētas peldētavas ierī-

košanai. Uzskatām, ka mūsu komunālo uzņēmumu kombinātam pietiks divu mēnešu, lai novāktu visus grūžus, dzelzsbetona palleskas un kurināmo, kas mētajās upes gultnes vietā.

Tuvākajā laikā jāsakopj bijušās estrādes vieta, aizvācot no turienes betona konstrukcijas. Ekoloģijas un dabas aizsardzības pastāvīgā komisija lūdz rast risinājumus arī mazo arhitektūras formu atjaunošanā (gājēju tiltiņu ierīkošana, nojaukt vasaras estrādi uz salīpas un tiltu, kas savieno ar to). Aicinām rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteju, Preiļu katoļu baznīcu atjaunot ēku pie parka ieejas (kapliņu). Mūsu priekšlikums: tur ierīkot katoļu baznīcas vēstures muzeju. Protams, nav divu domu par to, lai tuvākajā laikā izstrādātu un realizētu parka apgaismojuma projektu.

Preiļu pilsētas deputāti pieprasa, lai agrofirma «Sarkanais Oktobris» sakārto cietes rūpnīcas teritoriju līdz šī gada 1. jūnijam. Uzskatām, ka te vajadzētu ierīkot 2 — 3 jaunus dīķus ar pastiprinātu aerāciju, lai esošo ūdeni varētu izmantot vairākkārt. Pieprasām aizbērt novadgrāvi, uzbūvēt pagaidu pārsūkņēšanas staciju pāri Preiļupītei, novadot netīros ūdeņus siera rūpnīcas kanalizācijā.

«Lauktechnikai», cietes rūpnīcai, PMK iecirknīm (10 metru robeža no Preiļupītes) ir jānovāc tehnika un jāsakārto šī teritorija. Tehnikas stāvvietās ierīkojami eļļas uztvērēji.

Viens no bistamākajiem objektiem Preiļu pilsētas centrā ir tuberkulozes slimnīca. Preiļu pilsētas deputāti pieprasa atrisināt jautājumu par tās slēgšanu. Viens no iespējamajiem variantiem:

slēgt stacionāru, bet Preiļos un Līvānos atvērt kabinetus. Otrs variants — stacionāra celtniecību plānot un celt ārpus pilsētas.

Mūsu priekšlikums — tuvākajā laikā nojaukt Preiļos maizes, mēbeļu un saimniecības preču veikalus, lai pilsētas centrālā laukumā varētu veidot kā skvēru.

Līdzās daudzām svarīgiem un neatliekamiem pasākumiem, kas jāveic pilsētas uzņēmumiem, aicinām arī pilsētneku popularizēt un atjaunot labās tradīcijas lelu, namu pagalmu, skvēru, parka uzkopšanu. Rīkosim spodribas nedēļu, koķu dienas, organizēsim un morāli atbalstīsim tos iedzīvotājus, kuri aktīvi piedalīes pilsētas labiekārtošanas darbos.

J. KOKINS,

ekoloģijas un dabas aizsardzības pastāvīgās komisijas priekšsēdētājs

Kā sadalīt to, kā nav?

Darbu uzsākuši Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes pastāvīgā dzīvokļu celtniecības un sadales komisija.

Kā sadalīt to, kā pilsētā nav? Preiļieši droši vien zina, ka šobrīd pilsētā sāktas celt pāris dzīvojamās mājas, ko uzņēmumi veic saimnieciskā kārtā, un viena dzīvojamā māja (ar līdzdalības iemaksām) pilsētas vajadzībām.

Sodien, kad rindā uz dzīvokļu saņemšanu ir 271 ģimene, nenošautot tos, kuri rindā ir savos uzņēmumos vai lestādēs, tas ir daudz par maz.

Ko mēs isti darām? Komisijas sēdes taču notiek gandrīz vai katru nedēļu. Tiek skatīti jau-

tajumi par dzīvokļu maiņu (īpaši uzņēmumiem piederošie), par uzņemšanu rindā dzīvojamās platības paplašināšanai. Sadalīsim tos nedaudzos dzīvokļus, kas atbrīvojas un tiek nodoti pilsētas izpildkomitejas rīcībā. Varu pateikt, ka šodien pilsētā apmaiņas fondā ir divi nelabiekārtoti dzīvokļi.

Tos, kas stāv rindā uz labiekārtotu dzīvokļu saņemšanu vai paplašināšanu, varu informēt, ka mūsu rīcībā ir viens vienistabas dzīvoklis un patlaban atbrīvojas arī viens divistabu dzīvoklis. Par pēdējo labu brīdī šķēpus lauzā siera rūpnīcas kolektīvs, jo šī platība iepriekš bija viņu darbiniekam. Lai mēs pareizi saprot šī uzņēmuma cilvēki, arodkomiteja. Mēs nevaram atvēlēt šo dzīvokli uzņēmumam, jo rindā uz labiekārtotu dzīvokļu saņemšanu pilsētā stāv simtiem ģimeņu, kur daudzām sadzīves apstākļi ir vēl kritiskāki. Pie tam tie ir daudzi preiļieši, kuri te nodzīvojuši jau līdz pensijas

vecumam, bet joprojām nav izpelnījušies «godu» vismaz mūža novērtē padzīvot kaut nelielu, bet labiekārtotu dzīvokli. Ar kaut cik normāliem sadzīves apstākļiem nav nodrošinātas vairākas pedagogu, ārstu un citu pilsētai vajadzīgu speciālistu ģimenes.

Visvairāk iesniegumu šodien otenāk no tiem laimīgajiem preiļiešiem, kuri savā laikā izmantojuši «kopmitņu» privilēģijas. Tas ir, — saņemusi labiekārtotus dzīvokļus, kurus noformēja kā kopmitnes. Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja pieņēmusi lēmumu, kas paredz pakāpenisku šo «kopmitņu» pārrēģistrēšanu par dzīvokļiem. Man personīgi nav pieņemama šāda pārrēģistrēšana. Bet lēmums ir likums, kas jāpilda.

Dzīvokļu sadales komisija apzinās situāciju, kāda ir pilsētā. Esam par to, lai dzīvokļu sadale notiktu likumā paredzētajās normās un atklāti. Protams, būs ga-

dījumi, kad ārpus kārtas dzīvojamā platību nāksies piešķirt speciālistiem, kuri norīkoti darbā, varbūt mēs kaut kur kļūdsim. Bet ticēt: mēs centīsimies būt godīgi pret pilsētnekiem, kuri šeit dzīvo un strādā ilgstoši.

Nav noslēpums, ka pilsētā ir daudz, pat ļoti daudz labiekārtotu dzīvokļu (par brīvajiem kooperatīvajiem dzīvokļiem nemaz nerunājot), kurus izmanto viena, divu cilvēku ģimene. Pagaidām nav likuma, kas obligātā kārtā paredzētu šādu dzīvokļu nomaiņu pret mazākiem. Nav arī stīmūla maiņai — pienācīgas maksas par lieko platību. Nevarosim šos cilvēkus par to, ka viņi šādus dzīvokļus izmanto, jo kādreiz noteikti viņu ģimenes bija kuplākas. Varbūt lūgšim viņus padomāt par iespējamo maiņu. Lai viņi ir zēlsirdīgi pret daudz bērnu ģimenēm, kuras nereti mītinās tā dēvētajos pusotristābās dzīvokļos. Dzīvokļu komisija (tiem, kas vēlēšies) mēģinās

pledavāt iespējamās maiņas variantus.

Gribētos aicināt uz atsaucību pilsētas uzņēmumus, kuri paši kaut ko būvē. Ar darba kolektīva padomes lēmumu jūs varat piešķirt apdzīvojamo platību arī pilsētas ārsta, skolotāja, jurista ģimenei. Protams, jums pašiem nereti ir knapi ar šo vislielāko gadsimta deficītu, bet neizmirstiet, ka bez normālu sadzīves apstākļu nodrošināšanas speciālistiem cieš jūsu bērni un jūsu ģimenes. Pilsētas dzīvokļu sadales komisija šādu darba kolektīva lēmumu vienmēr atbalstīs.

Ar šī gada 1. janvāri stājas spēkā jaunais republikas Ministru Padomes nolikums par dzīvokļu telpu piešķiršanas kārtību. Tāpat tiks pārrēģistrētas rindas, kā to paredz šis lēmums. Šis darbs dzīvokļu sadales komisijai kopā ar pilsētas izpildkomiteju jāpaveic līdz 1. jūnijam.

A. ILJINA

Pieminot pulkvedi Kalpaku

□ Kad 1918. gada 18. novembrī tika proklamēta neatkarīgā Latvijas Republika, jaunajai valstij uzreiz radās daudz ienaidnieku. Lai nosargātu brīvību, bija vajadzīga sava armija.

Viens no patriotiem, kurš tajās grūtajās pārbaudījumu dienās sāka organizēt jaunās republikas bruņotos spēkus, bija pulkvedis Oskars Kalpaks. Viņa vadībā tika izveidota Latvijas atsevišķā brigāde, kas kļuva par pamatu Latvijas Republikas armijai. Oskaram Kalpakam neiznāca piedzīvot ne Bermonta armijas sagrāvi, ne arī citas slavenas uzvaras brīvības karā. Viņš krita 1919. gada 6. martā Kurzemē sadursmē ar vācu karaspēka nodalījumu.

Oskaram Kalpakam (pēc nāves) tika piešķirts pirmās šķiras Lāčplēša kara ordenis (bez viņa šo apbalvojumu piešķīra vēl tikai trim latviešiem — ģenerāļiem J. Balodim un K. Berķim, pulkvedim F. Briedim). Apbalvošanas dokumentos teikts, ka ar pirmās šķiras Lāčplēša kara ordeni Oskars Kalpaks apbalvots par to, ka pēc Latvijas brīvvalsts proklamēšanas, uzņemdamies pirmo karaspēka vienību vadību, viņš ar cietu enerģiju un neļokāmu ticību Latvijas nākotnei visai grūtos apstākļos noorganizēja patriotisma un kaujas garā stiprus mūsu pirmos bruņotos spēkus. Savu cīņotāju priekšā viņš krita varoņa nāvē, bet viņa iedvestā varoņība un iedibinātās tradīcijas bija tas spēks, kas Latvijas armiju noveda pie savas zemes pilnīgas atbrīvošanas.

□ ATTEĻA: šajā vietā 1919. gada 6. martā gāja bojā Latvijas armijas pirmais pavēlnieks pulkvedis Oskars Kalpaks. Pateicīgā tauta savam varonim te bija uzcelusi pieminekli, kurš padomju laikā tika nopostīts. Tagad šeit uzstādīta piemēnas plāksne, uz kuras rakstīts, ka pieminekli šis atjaunots.

L. VIKSNAS foto

Preses spoguļi

**CIK MAKSA
I GRAMS ZELTA**

Nedēļas biļetens «Argumenti un fakti» publicējis Ukrainas PSR Zinātņu akadēmijas ražošanas spēku izpētes sektora vadītāja A. Makarenko rakstu, kurā viņš analizē, kam bija izdevīgi nesen paaugstināt zelta cenas. Izrādās, zelta cena pasaules tirgū pēdējos gados ir visai stabila, proti — 1 grams augstākās proves (99,99 procenti) zelta maksā aptuveni 13 dolārus. Tieši par šādu cenu to var nopirkt bankās. Turklāt vienas stundas minimālā darba alga Vakarēiropas valstīs esot 6 dolāri, bet ASV — 8 dolāri. Padomju Savienībā 1 grams zelta tagad maksā 120 rubļus, bet vidējā darba alga par vienu stundu ir 1,3 — 1,5 rubļi.

Raksta autors izdara secinājumu: zelta cenas paaugstināšana ir ēnu ekonomikas darboņu un ar ēnu ekonomiku saaugušās valsts birokrātiskā aparāta daļas interesēs. Zelta cenas pieaugums neesot likvidējis rindas pēc tā, kā arī tirgošanos «no rokām». Tikai tagad ar zeltu «no rokām» tirgojas atbilstoši jaunajai cenai, turklāt — ar tiem izstrādājumiem, kuri nopirkti līdz 1990. gada 7. janvārim, proti — līdz cenas paaugstināšanai.

POPULĀRAKIE POLITIKI

Vakarēiropas valstīs un ASV regulāri notiek sabiedriskās domas izpēte, lai noskaidrotu atsevišķu politiķu popularitātes indeksu. Nesen šādu aptauju Maskavā veicis lietišķais socioloģisko pētījumu centrs «Zinātne». Par to informē biļetens «Argumenti un fakti».

Politiku darbība vērtēta pēc 5 ballu skalas, proti — no 5 ballēm (teicama) līdz 1 ballij (loti neapmierinoša). Šī gada janvāra beigās visaugstākais vidējais reitings bijis nesen mirušajam akadēmiskim A. Saharovam — 4,27 balles. Otrajā vietā — V. Leņins (4,25 balles), trešajā — M. Gorbačovs (3,87 balles). Viszemākais reitings J. Ligačovam (2,03 balles) un J. Staļinam (2,13 balles).

DAUGAVPILĪ NOSODA...

Lavijas KP Daugavpils pilsētas komitejas un pilsētas Tautas deputātu padomes orgāns «Krasnoje znamja» publicējis informāciju par pilsētas Tautas deputātu padomes pēdējo sesiju.

Cita starpā pilsētas padomes deputāti apsprieduši arī savu attieksmi pret nesen pieņemto Latvijas PSR Augstākās Padomes «Deklarāciju jautājumā par Latvijas valstisko neatkarību». Deputāti šo deklarāciju nosodījuši, jo viņuprāt tā pieņemta bez visas tautas domu noskaidrošanas. Deputāti pieņēmuši arī lēmumu 18. martā, kad notiks Latvijas PSR tautas deputātu vēlēšanas, sarīkot sava veida aptauju, citiem vārdiem — pilsētas iedzīvotājiem vajadzēs nobalsot vai viņi grib vai negrib palikt PSRS sastāvā.

Atsakoties no šablona

Kultūras darbinieki reizī mēnesī pulcējas uz kārtējā semināra nodarbībām. Šeit parasti tiek iepazītas jaunākās atziņas darba jautājumos, izvērtēta pieredze, meklēti atsevišķu sarežģījumu risinājumi. Ar retiem izņēmumiem šie semināri vienmēr notiekā Preiļos.

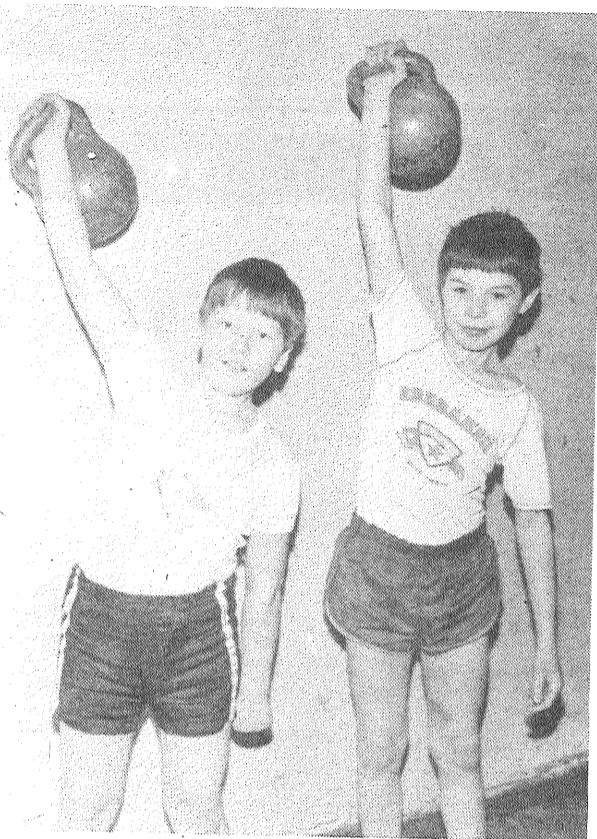
Rajona bibliotekāri ir mainījuši šo darba stilu. Tagad viņi savu kolēģu darba pieredzi apgūst uz vietām — izbraukuma semināros. Tā konkrēti un uzskatāmi tiek iepazīti ir kolēģu veikums, ir rajons. Pēc iepazīšanās ar Znotiņu bibliotēku sekoja kārta Vārka-

vai. Šajā seminārā bibliotekāri uzklaušīja savas kolēģes Annas Spūles atziņas, iepazīnās ar viņas darba iemaņām. Ar dziļu un neviltoju interesi tika uzņemts ciema padomes priekšsēdētājas Marijas Dzerkales stāstījums par Vārkavas vēsturi, šodien. Zīmīgi, ka tieši šajā dienā tika

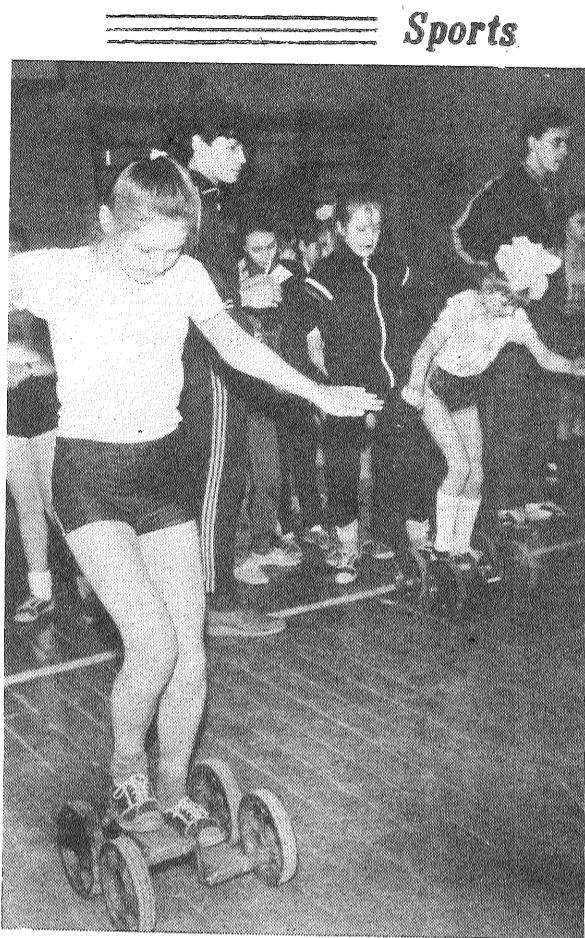
uzvalkts sarkanbaltsarkanais karogs, un ciema iedzīvotāju balsim pievienojās arī bibliotekāru koris, dziedot tautas lūgšanu, nu jau republikas himnu «Dievs, svētī Latviju!».

Somēnes paredzēta tikšanās Riebiņos. Galvenā uzmanība tiks veltīta bibliotēkas sadarbībai ar lauksaimniecības speciālistiem.

V. ROMANOVSKIS

Sports

Sports

„Kas ir kas?“

Ar šādu devīzi notika veselības diena skolā. Piedalījās piekto klašu skolēni un audzinātāji. Protams, šādā sporta dienā stundu skaits bija samazināts, lai jau pulksten vienpadsmitos skolā sporta zālē sāktos aizrautīgas individuālās un komandu spēles. Vienlaikus notika arī skolēnu zināšanu pārbaude par fiziskās kultūras un sporta dzīves jautājumiem rajonā. Pavisam — 28 jautājumi.

Sacensības starp klasēm bija virves vilkšanā, zēniem — svaru bumbas celšanā, pievilksnās pie stieņa, meitenēm — vingrinājumi ar vingrošanas riņķi, tenisa raketi un bumbiņām.

Uzreiz noskaidrojās arī pirmie līderi — 60 reizes vingrinājumus ar riņķi izpil-

dija Z. Cubreviča, J. Verze — 59 reizes, pie stieņa L. Krasovskis pievilks 52 reizes.

Protams, vislielāko jautību izraisīja sacensības stafetēs, kur piedalījās 10 meitenes un zēni no katras klases. Klašu komandām nācās sacensties astoņu veidu stafetēs. Ar klašu audzinātāju un pašu skolēnu uzmundrinājumu ritēja katras sacensības. Divu stundu ilgā spēku pārbaude noslēdzās ar 5. a klases pārliecinošu uzvaru. Klases audzinātāja — N. Caica. Otrajā vietā ierindojās 5. g klase, kuru audzināja L. Baško. Vienādu punktu skaitu savāca 5. b un 5. v klase kopā ar savām klašu audzinātājām L. Sabansku un V. Jakimovu. Sacensību norise tika ieraksti-

ATTELOS:

- Kuram vairāk spēka kauļos?
- Veiklības sacensībās nemaz tik viegli negāja...
- Ar vislielāko aizrautību klašu komandas cīnījās virves vilkšanā.

J. SILICKA foto

ta videomagnetofonā, un tuvākajā laikā skolēni, arī viņu vecāki varēs sevi redzēt televizora ekrānā.

Pārtraukumā starp sacensībām bērnu un jaunatnes sporta skolas audzēkņi, kuri trenējās volejbolā un futbolā, demonstrēja šo spēļu tehnikas elementus, darbojoties ar bumbām.

A. ILJINS,
Preiļu 2. vidusskolas fizikultūras skolotājs

Pagātnes atbalss

**Dīvainās
kāzas
Zariņos**

Grūti pateikt, cik vēl tādu cilvēku tagad atradīsies, kuri šo notikumu pašū piedzīvojuši.

Nezinātājiem jāpastāsta, ka Zariņos atrodas Preiļu rajonā, un tur var nokļūt, ja brauc ar autobusu uz tagadējo kolhozu «Smelteri». Tiklīdz aiz pilsētas pārbrauc pa tiltu nelielo Sondoru upīti, tad drīz arī Zariņi ir klāt. Kolektīvizācijas sākumā te bija Staļina vārdā nosaukts kolhozs. 1951. gada vasarā, kad es tur pirmo reizi iestūrēju labības kombainu druva, šis kāzu notikums visiem bija atmiņā, un par to stāstīja katram, kas tikai klausījās. Pacentišos dzirdēto atstāstīt tāda secībā, kādā tas palicis prātā.

Kāzas bijušas sarīkotas vēl viensētu apstākļos, tāpēc tajās netrūcis nekā. Kāzinieku arī bijis, kā jau kāzās pienākas. Jāpiezīmē, ka tajā laikā kāzās Latgalē parasti piedalījās arī īpaša viesu kategorija, tā sauktie «stovmači». Tiesa, šādus viesus par īstiem kāziniekiem gluži neuzskatīja. Viņi bija kaimiņi vai pat nejausi garāmgājēji. Cienāti tomēr tika visi, cik jau nu saimnieku rocība ļāva. So latgalešu paradumu zinādami, kāzu svinībās ieradusies arī Preiļu «istrebki» ar visiem ieročiem, kā tas toreiz bijis pieņemts. Kāzu norisē sākumā gan tas nav nekādi ietekmējis, jo mājas, kur bijis dzeramais, šādi viesi apmeklējuši visai bieži.

Kad pievakarē jautrība sītuši augstu vilni, dažiēn aiz stūra aizgājušajiem «tautas miera sargajajiem» radusies aizraujoša ideja — izmēģināt, vai var vēl trāpīt runcim, kas savā nodabā tecējis pa ganu celiņu. Šie pāris sāvieni no šautenes turpmākajā kāzu norisē ienesuši pavisam negaidītas izmaiņas. Istabās dzīrošie «istrebki» kā dzelti trūkušies augšā. Gāzdami no kājām cilvēkus, viņi ķēruši ieročus, metušies pa durvīm ārā, lēkuši pa logiem un bļēzuši uz visām pusēm no saviem šaujarmrikiem.

Tas, protams, radījis neiedomājāmu paniku. Lai glābtos no sajēgu zaudējušajiem sāvējiem un lodēm, cilvēki metušies rāpus, lai rāpojot tiktu pēc iespējas drīzāk projām no šīs vietas. Veiksmīgākie paspējuši pat aizkļūt līdz tuvējām grāvīm. Var vienīgi pabrīnīties, kā tajā neapveramajā jūklī šitāda šaudīšanās beidzās bez cilvēku upuriem.

Patronām izbeidzoties, šaušana pamazām norimusi, un pa to laiku arī priekšniecība ar smago automašīnu no Preiļiem bijusi klāt. Cik nu tur tālu! Ar pūlēm tai izdevies nomierināt savu padoto prātus, ka nekādu «mežabrāļu» tuvumā neesot, un pieņūnāt viņus ienemt vietas mašīnā. Cik «istrebku» bijis, man toreiz neviens īsti nezināja pateikt. Kas šos esot skatījis. Citi «zinātāji» savukārt stāstīja, ka Preiļu «istrebku» nodala pēc šī notikuma tikusi izformēta.

Būšu priecīgs, ja atsauksies auliecinieki un varbūt precīzēs šeit aprakstīta notikuma atsevišķus momentus.

A. DZENIS,
pensionārs no Upmalas ciema Berezovkas

Atdosim parādu

Laiks patiesi visu saliek savās vietās. Šis ir vērtību pārvērtēšanas laiks. Mūsu tautai pienācis brīdis atdot parādu vīram, kura galvu gandrīz pusgadsimtu rožu vietā rotāja ērkšķu kronis, vīram, kura nopelnus nevar novērtēt par augsti. Arī tad ne, ja viņš būtu radījis tikai nemirstīgo «Dievs, svētī Latviju!» — dziesmu, kura vairāk nekā gadsimtu bijusi Latvijas vēstures un nacionālā patriotisma jūtu simbols.

Aizvadītā gada sākumā Latvijas Vides aizsardzības kluba biedri sāka iedzīvotāju ideju par brīvās Latvijas himnas autora — Baumaņu Kārļa pieminekļa izveidošanu Limbažos. Pieminekļa izveides komitejas paveiktais vies optimismu, ka latviu lūgšanas autoram Limbažos piemēnās zīme būs. Pateicoties latviešu tautas labajai gribai. Pilsētai tādu līdzekļu, protams, nav, tādēļ ir izsludināta ziedojumu vākšana, iemaksājot savu artavu Limbažu pilsētas izpildkomitejas izdevumu summas kontā Nr. 000142030 Agrobankas Limbažu nodaļā ar norādi — «Baumaņu Kārļa piemineklim Limbažos».

Lai katram ziedotājam paliktu liecība, ka arī viņš devis savu daļu pieminekļa tapšanā, pieminekļa izveides komiteja ir izveidojusi ziedojumu kartes, bet kolektīvajiem ziedotājiem pilsētas mākslinieces Arijas Daugules veidoto piemēnās zīmi.

Līdz 12. martam zūrija apkopes pieminekļa metu konkursa rezultātus. Tad sāksies jauns posms, kurā tāpat neiztik bez tautas atbalsta.

V. RADIS

Redakcijai atbild

Par kārtību un vizītkartēm

No mūsu rajona iedzīvotājiem — Liepiņu ģimenes — redakcijā pienāca vēstule, kurās autori ar sašutumu vaicāja: «Kad Preiļos būs kārtība un kas par to atbild, jo nevienā veikalā neprasa vizītkartes?»
So pašu jautājumu uzdevām Preiļu rajona patērētāju biedrību savienībai. Un saņēmām atbildi, ko parakstījusi Preiļu ra-

jona patērētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētāja vietiece V. VJAKSE:
«Pamatojoties uz Latvijas Patērētāju biedrību savienības rekomendāciju par paaugstināta pieprasījuma preču pārdošanu, uzrādot republikas vizītkarti, tika sastādīti šo preču saraksti un uzlikti visos veikalos, protams, priekšroku dodot šo preču

iegādei rajona paju biedriem.
Ar visiem veikalu darbiniekiem ir pārrunāts par preču pārdošanas noteikumiem.
Veikalu vadītājiem ir uzdots stingri kontrolēt pārdevēju darbu, realizējot paaugstināta pieprasījuma preces.
Letes darbinieki izteica arī savu viedokli: ikdienā apkalpo-

dot rajona iedzīvotājus, pārdevējs gandrīz visus viņus pazīst un, ja pircējs runā latviešu valodā, tad kāda vizītkarte vajadzīga?»
Preču iegādē citu republiku pilsoņiem bieži izpalīdz mūsu pašu rajona iedzīvotāji, iegādājoties ciemiņam precī ar savu paju grāmatīnu vai vizītkarti, protams, par attiecīgu samaksu, bet to novērst nav pārdevēju spējas un kompetencē.»

42 vientulības gadi

◆ BALKKRIEVIJAS PSR. Nedzirdēts gadījums notika Brēstas apkaimē Bostinās sādā. Pēc 42 gadu brīvprātīgas izolācijas dziļā mežā tagad pie saviem novadniekiem atgriezās jau viņu aizmirstais I. Bušilo. 1947. gadā, baidīdamies no iekšlietu tautas komisariāta vajāšanas, viņš aizgāja no Luninecas rajona Bostinās sādās prom. Visus šos gadus I. Bušilo dzīvoja vientuļnieka dzīvi, slēpdamies no cilvēkiem purvainos mežu biežoknos.
◆ ATĒLĀ: I. Bušilo pēdējā atrašanās vieta. TASS fotohronika

TV VIĻŅA

18.00 — Maksimālais 19.05	19.05 — Zinas krievu valoda. 19.15 — TV skolēniem. 19.40 — Estrādes koncerts. 20.05 — Vilņas radio. 20.25 (angļu valodā). 20.25 — Labu nakti, mazuļi! 21.00 — Panorāma. 21.35 — Cienisim vārdu. 21.40 — Publikācija raidījums.
7.45 — Labriti! 8.10 — Cienisim vārdu. 8.15 — TV skolēniem. 8.40 — Labirints. 9.25 — TV skolēniem. Mācāmies lietuviešu valodu. 9.50 — Dzeju lasa dzejnieks A. Baltakis. 18.00 — Stiprie, drošie, veiklie. 18.35 — Zinas. 18.40 — Dienas zinas krievu valodā. 18.45 — Cilvēks un zeme. 19.25 — Koncerts. 20.25 — Labu nakti, mazuļi! 21.00 — Panorāma. 21.35 — Atzīmšanas vilnis. 23.05 — Zinas.	
9.00 — Zinas. 9.15 — Lietuvas TV videofilma-izrāde «Marica». 11.40 — Ne tikai retro. 12.40 — Mūzikas raidījums. 14.05 — Mākslas filma. 15.25 — Dokumentālā filma. 15.40 — 1989. gada desmit populārāko muzikālo grupu koncerts. 17.00 — Basketbols. 18.20 — Koncerts. 18.50 — Dienas zinas. 18.50 — Dienas zinas krievu valodā. 18.55 — Estrādes koncerts. 19.20 — Dokumentālā filma. 20.00 — Koncerts. 20.30 — Labu nakti, mazuļi! 21.00 — Panorāma. 21.35 — Lietuvas TV pirmizrāde. Mākslas filma «Hameleons» pēc J. Avīžus romāna «Hameleona krāsas» motīviem. 1. sērija. 22.40 — Zinas. 22.55 — «Hameleons». 2. sērija.	
9.00 — Zinas. 9.15 — Cerības un tikteni. 9.50 — Religijsks raidījums.	

10.10 — Svētdienas ritā. 12.10 — Multiplikācijas filma. 12.35 — Koncerts bērniem. 13.05 — Teofila Vāicunene. 14.05 — Mūzikas festivāls VFR. 14.25 — Nedēļas panorāma polu valodā. 14.55 — Mākslas filma bērniem. 16.20 — Laikmetu griežos. Folkloras ansamblis «Vjarpeta». 17.00 — Mantojums. 17.50 — Zinas. 17.55 — Dienas zinas krievu valodā. 18.00 — Mākslas filma. 19.30 — Operas teātra solistes I. Miļkavičute. 20.30 — Labu nakti, mazuļi! 21.00 — Panorāma. 21.35 — Basketbols. 22.5 — Zinas. 23.10 — Mākslas filma «Jauna sieva».

10. marts
9.00 — Zinas. 9.15 — Programmas bērniem. 10.15 — No filmotēkas fonda. 11.00 — TV skolēniem. 11.20 — Koncertfilma. 12.00 — Nedēļas panorāma krievu valodā. 12.30 — Lietuvas TV izrāde. 14.55 — Koncerts. 15.35 — Multiplikācijas filma. 15.55 — Atsīdums. 16.30 — No Lietuvas vēstures. 17.00 — Justina Marcinkaviča dzeļoties lasa Viļņā. 16. vidusskolas skolēni. 17.20 — Kaunas kamerorķestra koncerts. 18.10 — Dokumentālā filma. 18.45 — Mīniprotrs. 19.10 — Zinas. 19.15 — Dienas zinas krievu valodā. 19.25 — Koncerts. 20.00 — Dokumentālā filma. 20.30 — Labu nakti, mazuļi! 21.00 — Panorāma. 21.35 — Cieniet vārdu! 21.40 — Programma jaunatnei. 22.45 — Labirints.

11. marts
7.45 — Labriti! 8.10 — Cienisim vārdu! 8.15 — Cilvēks un zeme. 9.15 — Mākslas filma. 18.00 — Dokumentālā filma. 18.30 — Zinātnes pasaulē. 19.00 — Zinas. 19.05 — Dienas zinas krievu valodā. 19.10 — Koncerts. 20.15 — Labu nakti, mazuļi! 21.00 — Panorāma. 21.35 — Mākslas filma.

Latvijas sporta olimpiskie sapņi

☐ Nule kā no Lozannas, kur atrodas Starptautiskās olimpiskās komitejas galvenā mītne, atgriezās aļ jaunotās Latvijas Olimpiskās komitejas vadītāji — prezidents Vilnis Baltiņš un viceprezidente Daina Sveica. Prešes Konferences šo triju Baltijas republiku olimpiskās kustības pārstāvju braucienā viņi nošāca par vēsturisku, bet tikšanos ar SOK ģenerāldirektoru Fransuā Karāru — par ievērojamu notikumu.

19. novembrī, arvien vairāk var pārliecināties, ka tur politika guva virsroku pār sportu. Saskaņā ar hartu nacionālās olimpiskās komitejas dibina dažādu sporta veidu federācijas, no kurām vismaz piecām federācijām jau iepriekš jāiegūst starptautiska atzīnība. Tādu federāciju mums nebija ne 1988. gadā, ne tagad.

To mūsu pārstāvjiem vēlreiz atgādināja Karāra kungs. Turklāt mums ir nepieciešama PSRS Olimpiskās komitejas piekrišana vai atļauja, ka tā atskāks no savas jurisdikcijas Latvijas teritorijā, ko atzina SOK. Taču, ja mums arī būtu tādi nozīmīgi dokumenti, mēs diez vai varētu būt pārliecināti par SOK pozitīvu lēmumu. Tur visu mūžu (līdz 72 gadu vecumam) darbojas neatkarīgi un patstāvīgi cilvēki, kuriem augstākais likums ir pašu viedoklis. Viņi nerēķinās ar deklarācijām un paziņojumiem. Viņiem PSRS ir vienota valsts. Tā bija arī 1951. gadā, kad Starptautiskā olimpiskā komiteja atzina PSRS NOK, kam nebija pat savu statūtu.

Kā pozitīvu momentu Lozannas tikšanās gaitā, kura diez vai notiktu bez SOK prezidenta Huana Samaranča zinas, varētu atzīmēt personisko kontaktu nodibināšanu ar SOK vadību, lai arī ne visaugstākajā līmenī. Olimpiskā atzīnība, tāpat kā atzīnība no starptautisko federāciju puses, galvenokārt ir atkarīga no mūsu virzīšanās uz īstu, visiem saprotamu valstisku neatkarību.

E. KEHRIS, LATINFORM korespondents

Jauns nosaukums

Domu plurālisms, kustību, partiju un organizāciju daudzveidība — tās nav tēmas tikai priekš pieaugušajiem. «Sodienas realitāte ir arī dažādu bērnu sabiedriski politisko organizāciju veidošanās. Pionieri vairs nebūt nav — kā ilgus gadus līdz šim — vienīgā bērnu orga-

nizācija republikā. Dibinās skauti, citi pionieri, mazpulki utt. Arī mūsu rajonā manāmas pirmās jauno bērnu organizāciju iniciatīvas.
Sai situācijā rajona Pionieru un skolēnu noma pedagoģu kolektīvs uzskatīja par visai nepamatotu sava līdzšinējā nosau-

Žēlsirdības maršruti

Ventspils kultūras nama Tautas kora «Līvzeme» dalībnieki ir gaidīti viesi daudzu vientuļņu Ventspils pensionāru mājās. Pirmo reizi mākslinieciskās pašdarbības entuziasti pie kara un darba veterāniem ieradās Ziemeļvētku un Jaunā gada priekš-

vakarā, bet tagad uztur ar viņiem tīri cilvēciskas «kaļmiņu» attiecības, palīdz vecākiem, kā vien iespējams.
— Mēs aprūpējam cilvēkus, kuriem nav radnieku un tuviņu, — stāsta kora «Līvzeme» diriģente Elvira Salmiņa.

kuma saglabāšanu. Tāpēc kopš februāra pionieru namu nu varam saukt par Preiļu rajona skolēnu jaunrades centru.

Skriet, šis nosaukums tiešām pilnīgāk ataino daudzveidīgo darbu un jaunradi, ar ko aptuveni 100 dažāda profila un interešu pulciņos var nodarboties rajona skolēni, pie tam — neatkarīgi no savas piederības pionieru vai kādas citas sabiedriski politiskās organizācijas.
S. JOKSTE

Lai mājās būtu svētki, jubilāram vajadzīgs kaut vai sarunu biedrs...

Žēlsirdības maršrutos koris dodas kopā ar vietējo Vides aizsardzības klubu. Materiālo atbalstu entuziastiem sniedz daudzi pilsētas un rajona darba kolektīvi.

LATINFORM

Redaktors P. PIZELIS

PREIĻU RAJONA KOLHOZA «RUŠONA» VALDE

aicina kopī lopbarības biešu sējumus (ravēt, retināt, novākt). Par katru tonnu ievāktā sakņu maksās 30 rubļus.

Uzziņas un lūgumu slēgšana — kolhoza dispečerdienestā. Tālruni: 65155, 65042.

KOLHOZS «NAKOTNE» slēdz līgumus par biešu ravēšanu.

Samaksa pēc galīgā norēķina. Uzziņas pa tālruniem — 36669 un 36686.

VISU ORGANIZĀCIJU UN IESTĀŽU VADĪTĀJUS,

kas tuvāko divu gadu laikā iecerējuši veikt rakšanas darbus Komjaunatnes, Brīvības, Rēzeknes, Daugavpils ielās, lūdzam ierasties Preiļu pilsētas izpildkomitejā 15. martā plkst. 9.00 uz iepriekšējo saskaņošanu. Vēlākie lūgumi netiks ņemti vērā.

RUŠONAS CIEMA IEDZĪVOTĀJU ZINĀŠANĀI

Sākot ar šī gada 12. martu, Rušonas ciema izpildkomiteja pieņems pieteikumus uz paaugstināta pieprasījuma precēm.

PREIĻU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS SAGĀDES UN RAZOŠANAS APVIENĪBA

iepērk no iedzīvotājiem standartam atbilstošus kīplokus (cena par vienu kilogramu — 3,00 rubļi).

REZEKNES PEDAGOĢISKĀ SKOLA

rīko «Atvērto durvju dienu» 1990. gada 20. martā. Plkst. 11.00 — latviešu plūsmas skolēniem, plkst. 13.00 — krievu plūsmas skolēniem.

Tiek aicināti piedalīties izlaiduma klašu skolēni.

LAIKKRAKSTA PUBLICĒTIE MATERIĀLI NE VIENMĒR ATSPŪGULO REDAKCIJAS VIEDOKLI, PAR PERSONU VĀRDU UN UZVĀRDU, VIETVĀRDU, SKAITĻU UN FAKTU PAREIZĪBU ATBILD RAKSTU AUTORI.

● MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

● REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietniece izdevumam krievu valodā — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, redaktora vietniece, agrorūpnieciskā kompleksa un sporta nodaļa — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļa — 21985, fotokorespondents, vēstule, jaunatnes un skolu dzīves nodaļa — 22203, korektori, grāmatvedība, uzziņas par siudinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Vaikas ielā 1). Izdevniecība «Avīzes» (Rīgā, Kr. Valdemāra ielā 105). Viena nos. iespiedloksne. Osetiespiedums.

Metiēnā 14 098 eksemplāru (latviešu valodā — 10 130 eks., krievu valodā — 3 968 eks.). Indekss 68169.